

_kevätuutti 2005

NYT VIESTINTÄLEIRILLE
HEINOLAAN!

HYVÄÄ ALKANUTTA VUOTTA!

Kellarissa Pohjois-Haagan perukoilla palaa kerrostalon kerhuhuoneessa kirkas valo, jonka peittää tuohukkaan näköiset siluetit. Oisko tää nyt hyvä? mistä mä kirjottasin? Mitä tää kone taas riehuu?...Tietotuutti heräilee talviunestaan. Viestintäleirin kantaporukka on kokoontunut vaihtamaan tunnelmia viime syksystä ja toiveita vuodelle 2005.

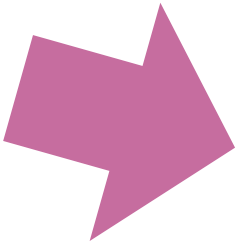
Emme valitettavasti voi aloittaa uutta vuotta täysin positiivisin mielin. Tyynellämerellä syntynyt taifuuni pyyhkäisi joulu mielen kaikkialta maailmasta ja himmensi rakettien valoja. Valtava luonnonkatastrofi kosketti jokaista suomalaista ja jättää jälkensä pitkälle vuoden 2005 puolelle. Kummallista kyllä myös vuosi 2004 alkoi samoissa surullisissa merkeissä. Päivälleen

vuotta aikaisemmin kun aallot löivät Indonesian rantaan maa järäsi Iranissa. Koska vuosien alut muistuttavat niin kovasti toisiaan, taikauskoinen ennustaja voi päätellä myös koko 2005 vuoden kulkevan edellisen jalanjäljissä. Katsotaan siis mitä tulevaisuus tuo tullessaan perehtymällä kuluneisiin 365 päivään.

Traagisen alun jälkeen vuoden 2004 tammikuussa nähtiin tv:n välityksellä tosielämän tuhkimosatu. Lappeenrantalaisesta trukkikusasta Hanna Pakarisesta tuli Suomen virallinen idoli 1,6 miljoonan katsojan edessä. Idols, Miljonääri jussi, vip-seikkailu, suuri seikkailu, the osbournes, love boat, sillä silmällä, donald trump, big brother ja monet muut jatkoivat vuoden 2003 tosi-tv perinteitä. Vuonna 2004 monet tosi-tv ohjelmat aiheuttivat keskustelua menemällä yhä syvemmälle ihmisten yksityiselämään. Kiivas katsojalukutaistelu pakotti tosi-tv:tä rikkomaan jatkuvsti uusia rajoja ankarasta protestoinnista huolimatta.

kevättuutti 2005

- 2** PÄÄKIRJOITUS
- 4** KESÄLLÄ HEINOLAAN
- 8** NATALIA
- 10** AJATUKSIA RADIO VIEKKAASTA
- 12** JAPANI
- 14** PELASTAKAA MATEMAATIKKO

ILMOITTAUDU VIESTINTÄLEIRILLE

KESÄKUUSSA HEINOLAAN!

Vielä ehdit mukaan ensi kesän viestintäleirille ilmoittautumalla osoitteessa www.viekas.fi.

MITÄ? MILLOIN?

Viestintäleiri **alkaa tiistaina 7.6.2005** klo 12.00 ja päättyy tiistaina 14.6.2005 klo 13.00. Helsingistä leirille pääsee bussikyötilä, joka lähtee 7.6. klo 10.00 Fennian edestä ja palaa siihen 14.6. n. klo 15.00. Bussimatka maksaa n. 13 euroa/suunta.

MILLOIN?

Leiri järjestetään **Heinolassa** Seminaarin koululla (Maaherrankatu 13)

MAKSUT?

Leiriläiset **170 euroa**
Kultsit 50 euroa
Sisaralennus 17 euroa

Leirimaksu maksetaan Viestintäkasvatuksen seura ry:n tilille, Sampo 800016-1975668 joko yhdessä tai kahdessa erässä:

1. erä (35 euron ennakkomaksu) maksettava ilmoittautumisen yhteydessä.
2. erä (135 euroa) toukokuun loppuun mennessä.

Ennakkomaksun maksaminen varmistaa leirille mahtumisen. Muista merkitä leiriläi-

Tähän voisi tulla Tietotuutin toimitus.

sen nimi maksuun/maksuihin! Ennakkomaksun maksu on sitova ilmoittautuminen viestintäleirille. Viestintäkasvatuksen seura ry ei palauta maksettua ennakkomaksua jos leiriläinen peruuttaa ilmoittautumisensa sen maksamisen jälkeen.

LISÄTIETOA?

Leiriläisiä tai leiriläisten omaisuutta ei ole seuran puolesta vakuutettu. Majoitus leirillä on teltoissa, jotka leiriläisten tuovat mukanaan. Seuralla on muutamia teltoja lainattavaksi jos omaa teltaa ei ole. Leirillä tuotetun materiaalin tekijänoikeus jää Viestintäkasvatuksen seuralle.

MENISINKÖ BUSSILLA LEIRILLE?

Viestintäleiri alkaa tiistaina 7.6.2005 klo 12.00 ja päättyy tiistaina 14.6.2005 klo 13.00. Helsingistä leirille pääsee bussikyydillä, joka lähtee 7.6. klo 10.00 Fennian edestä ja palaa siihen 14.6. n. klo 15.00. Bussimatka maksaa n. 13 euroa/suunta.

MITÄ LEIRILLE MUKAAN?

- Lautanen, muki ja aterimet kangaspussissa (etteivät homehdu!)
- Telttä (kaikki joilla suinkin on)
- Makuupussi
- Makuualusta
- Paljon lämpimiä vaatteita, villapaita, villasukat, lämmin yläasu
- Ainakin kahdet pitkät housut
- Pitkä- ja lyhythihaisia paitoja
- Tarpeeksi alusvaatteita ja sukkia
- Pyyhe ja peseytymisvälineet
- Sadevaatteet
- Levyjä ja kirjoja radion käyttöön (muista nimikoida omasi)
- Vähän käyttörahaa kioskia varten

ENSI KESÄNÄ KANSAINVÄLISTÄ LEIREILYÄ

Olemme hiukan viritelleet ensi kesäksi kansainvälisyyttä leirille. Giuseppe – muistattehan hänet Luumäen leiriltä – ottaa yhteyksiä vanhempiinsa, jotka ovat opettajia Italiassa. Unelmana on, että meillä olisi samaan aikaan leiri sekä Italiassa että Suomessa kesäkuun alussa. Italiassa on silloin vielä koulua, mutta jospa he toimisivat lomaa odotellessa leirimäisesti? Katsoisimme videot samanaikaisesti, liittäisimme leirit

toisiinsa webkameroiden avulla, lähetettäisiin juttuja toisillemme lehteen jne. Italiasta tulisi nelisen nuorta meille ja meiltä saman verran Italiaan. Onko muuten halukkaita matkustajia joukossamme?

Kun leiri italialaisten kanssa onnistuu erinomaisesti, niin sitten jatkamme jordanilaisten, australialaisten, kiinalaisten jne. kanssa leireilyä. Näin on koko maapallo ja globalisaatio hallussamme.

MIRKO VASTAA

Miten asennan webkameran?

-Webbikameran asentaminen on kohtuullisen helppoa, mutta kuvien saaminen nettiin kaikkien katsottavaksi on joskus hieman hankalampaa, jos verkossa on esimerkiksi palomuuuri. Webbikameroiden merkitys on viimeaikoina vähentynyt - ennemminkin laittaisiin kunnon valokuvia kuvateksteineen, tai harkitsisin ihan nettivideolähetyksen (vrt. radion nettilähetyksen) tai videoneuvottelun käyttöä.

Miten saisin netistä leirivideon kännykkääni?

-Joistakin leirivideoista on pakattu iMoviella kännykkäversioita (tiedostopäätte 3gpp), ja lisää voidaan tehdä ja laittaa jakeluun, jos kysyntää riittää. Tiedoston pakkaaminen tapahtuu iMovien Vie-komennolla, ja tallennusasetuksista valitaan kännykälle sopiva pakkaus. Hyvästä pakkauksesta huolimatta pidemmistä videoista tulee kuitenkin aika kookkaita tiedostoja, ja jos kännykässä ei ole isoa lisämuistia, niin kovin montaa videota ei kerralla kännykkään mahdu. Lisäksi videot kannattaa siirtää kännykkään tietokoneen kautta, koska GSM-verkon kautta siirto kestää pitkään ja maksaa aika paljon.

Miten lähetän kuvia teksteineen leirin sivuille, kun iotapix ei toimi?

-Tällöin kuvat täytyy lisätä leirin sivuille käsin, eli lähettää kuva esimerkiksi omaan sähköpostiosoitteeseen ja niin edespäin.

Kuinka saisin äänitiedostot kuvaavine otsikoineen nettiin?

-Äänitiedostoja voi laittaa Viekkään sivuille kuten videoita. Tiedostot kannattaa pakata MP3-muotoon, jolloin niitä voi kuunnella melkein millä tahansa ja tiedostot ovat kohtuullisen kokoisia. WAV- ja AIFF-tiedostot ovat kohtuuttoman isoja.

Kuinka varmistaisin kätsysti, että leirillä radio-ohjelmat tulevat äänitiedostoiksi?

-Leirin radio-ohjelmia voi tallentaa radion nettilähetyksestä MP3-tiedostoiksi sopivalla ohjelmalla (esim. StreamRipper, <http://streamripper.sourceforge.net/> tai vastaava). Ohjelman voi myös tallentaa radion studiossa esimerkiksi MiniDiscille.

Onko chattailu kuvin ja äänin helppoa?

-Viestintäleireillä on käytetty leirilokina IRC:iä, jossa voi chattailla tekstipohjaisesti. Markkinoilla on nykyään myös runsaasti kaupallisia nk. Instant Messenger -ohjelmia (IM), joilla voi chattalla äänellä (nettipuhelin) ja kuvalla (videoneuvottelu). AOL Instant Messenger ja Applen iChat ovat keskenään samassa verkossa, ICQ, Yahoo ja Microsoftin MSN Messenger toimivat omissa verkoissaan. Toisin kuin IRC:ssä, verkkoihin täytyy rekisteröityä käyttäjäksi ja lomakkeella kysytään aika paljon henkilötietoja. Verkkojen asiakasohjelmia ja palvelimia on myös tehty avoimen lähdekoodin periaatteella, ja tunnetuin niistä on Jabber. Useimmat Jabber-asiakasohjelmat [<http://www.jabber.org/>] osaavat toimia samanaikaisesti myös muissa IM-verkoissa (AOL, ICQ, Yahoo, MSN), kunhan tunnukset on olemassa. Nettipuheluihin on myös olemassa erityisiä ratkaisuja, kuten VoIP ja vertaisverkkoon (P2P) perustuva Skype. Vastaavasti myös videoneuvotteluihin on olemassa erityisiä ratkaisuja

NATALISTA JA TUTKIVASTA JOURNALISMISTA

Vanhemmat leiriläispolvet muistavat varmasti Radio Viekkaasta Agit Propin esittämän Natalian, jota minä ahkerasti toivoin ja josta olin valmis kertomaan oman tarinani. Siis kuinka minä ymmärsin laulun sanoman sen jälkeen, kun kuulin radiosta erään ohjelman jossa kerrottiin sanoituksen olevan Elvi Sinervon runo turvasäilössä olleelle vankitoverille.

Olinkin tosi hämmästynyt, kun Hesarissa oli ennen joulua koko sivun juttu Nataliasta. Joku muukin oli siis ihmetellyt Natalian tarinaa ja alkanut vielä ottaa siitä selvää. Tutkivan journalismin tuloksena oli, että Natalia ei ollutkaan ukrainalainen, vaan ihan supisuomalainen nainen, joka oli tosin asunut pitkään Ukrainassa. Jutusta ilmeni, että Natalialla oli tosi värikkäät elämänvaiheet ja että hän kuoli lopulta Helsingissä 7.5.1974. Sattuu muuten olemaan hääpäiväni!

Olin luonut mielessäni Nataliasta oman tarinani. Siinä Natalia ei ollut kovin tärkeä, tärkeämpi oli kuvitelma oman maan itsenäisyydestä joka tuli todeksi Natalian kautta. Nyt jouduin muokkaamaan omaa mielikuvaani Nataliasta. Tunsin tulleei jotenkin petetyksi, kun Natalia ei ollutkaan sitä mitä kuvittelin. Huomasin samalla, että on tosi vaikeaa, jopa kivuliasta, muuttaa omia mielikuviaan. Kuuntelin Natalian muutamaan kertaan ja ajattelin joka sanaa. Runohan on edelleen mestarillinen, kuten myös sävellys.

Otin talteen Hesarin artikkelin. Tuli mieleen, että Natalian tarina olisi hieno aihe elokuvaksi. Hollywoodissa siihen ehkä tartuttaisiinkin, mutta miten lienee Suomessa?

Liisa

LEIRIVIIKONLOPUT KONTULASSA

Leiriviikonloput Kontulassa tuovat puuhaa talvipäiviin kontulassa. Pohjan ajatukselle näistä viestintäviikonlopuista ja toteutuksesta järjestäjä Liisa Kirves otti viestintäileireistä. Toiminta pohjautuu siis tuttuun ja tur-

valliseen ryhmäkiertoon ja sosiaaliseen kanssakäymiseen, sekä muihin hyviksi havaittuihin toimintaperiaatteisiin. Viestintäviikonloput järjestetään kesällä Kontulassan järjestetyn viestintä viikon tapaan neljällä

KANSAINVÄLISTÄ KYSYNTÄÄ VIESTINTÄLEIRISTÄ

Erilaiset kotimaiset ja ulkolaiset tahot ovat osoittaneet mielenkiintoa viestintäleiriä kohtaan. Yhteydenottoja olemme saaneet mm Italiasta, Jordaniasta, Australiasta ja Kiinasta. Tavoitteena on, että ensi kesän leirillä olisi yhteys ainakin yhteen ulkomaiseen leiriin, johon osallistuisi joitakin kokeneita suomalaisia leiriläisiä.

Jotta uusille leiristä kiinnostuneille tahoille voidaan kiteytetysti esitellä leirin perusasioita, päätimme tehdä Viestintäleirin Formaatin. Formaattissa määritellään leirin perusperiaatteet ja eri komponentit, joita seuraamalla on mahdollista toteuttaa viestintäleirejä eri ympäristöissä niin, ettei mitä tahansa ATK- kurssia nimitetä Viestintäleiriksi. Kultsikäsikirja ja Viekkään uusi sivusto kuvaa leirin jo melko tarkasti, mutta Formaattissa emme mene niin tarkkoihin yksityiskohtiin ja toisaalta pääperiaatteita korostetaan enemmän, jotta myös henkilöt, jotka eivät ole milloinkaan olleet leirillä, voivat ne ymmärtää. Ulkomaisten tahojen tarpeisiin formaatti tehdään englanniksi.

AJATUKSIA RADIO VIEKKAASTA

Radio on ollut kautta aikain suosikkini Viestintäleirillä sen monipuolisten haasteiden vuoksi. Ensimmäisinä viestintäleirivuosinani mikrofoniin puhuminen ja erilaisten laitteiden käyttö olivat itsessään jo polvien tärinää aiheuttavia jännityksen aiheita, mutta suunnilleen seitsemän leirinkään jälkeen ei radion viehätyks ole lakannut – tekniikka on hallussa, ja nyt onkin aikaa keskittyä kiehtovampiin asioihin, kuten ilmaisuun.

Radio Viekas on aina merkinnyt minulle paljon muutakin, kuin soittoilistat karistavaa musiikkielämystä. Hienoimmat hetket Radio Viekas on minulle tarjonnut, sekä kuuntelijana, että toimittajana, spontaanin itseilmaisun suunnalta, kun jännitys ja

kaavat unohtuivat; kun leiriläisten erilaisuudessaan mainiot persoonat pääsivät esille.

Ensimmäiset todelliset onnistumisen kokemukset liittyvät minulla juuri puheohjelmien tekoon (”Haamuradio”) oli ohjelma musiikin kaupallisuudesta, joka sai aktivoitua yleisöään ilmaisemaan mielipiteensä suorassa lähetyksessä. Jotta koko artikkeli ei olisi pelkkää omakehua, täytyy sanoa, että monet hieman vanhempien leiriläisten huumoripitoiset puheohjelmat, joihin vanhemmalla iällä sain itsekin osallistua, lämmittivät mieltä ja saivat hymyn pelokkaan ensikertalaisenkin huulille.

Muutamia vuosia sitten heräsi ajatus Radio Viekaan laajentamisesta ympäri-

vuotiseksi nuoren näkökulman kanavaksi, mahdollisesti myös musiikin saralla. Liisa K:n kanssa ideoimme Teosto-vapaan musiikin mahdollisuuksia. Valitettavasti asian annettiin hautautua, ja mitään käytännön toimia ei tehty.

Tämä kevät on joka suhteessa uuden luomisen aikaa, kun kellari saa uutta käyttöä. Olemme jo keskustelleet Mirkon kanssa radion laitteiston ajanmukaistamisesta sekä järkiperaistamisesta ja Liisa on ollut innolla mukana ideoinnissa. Enää puuttuvat ne kuuluisat teot. Olen itse mielelläni mukana, sikäli kun lukio-opintoni antavat myöden, mutta kaipaisin innokkaita toimittajia, jotta radiomme saisi sisältöä.

Musiikki ja erityisesti Teosto- ja Gramex-maksut ovat asioita, joita kannattaa miettiä. Nämä musiikin tekijöiden etujärjestöjen maksusysteemit ovat uudenaikaisuneet, eikä internet-käyttöä enää arvioida järkyttävästi yläkanttiin, kuten netin alkuaikoina. Leireillä maksut on hoidettu könttäsümmana, mutta periaatteessa nettiradion kävijät on helppo laskea, mikäli siitä on jotakin hyötyä.

Vaikka meillä ei olisi valmiutta maksaa näitä maksuja, olisi silti käytössämme silti ns. Teosto-vapaa musiikki. Aloittelevat artistit ovat varmasti enemmän kuin myöntyvääsiä ilmaiseen radiosoittoon, ja vanhoilla leiriläisillämme on tiedossa huomattava määrä kontakteja erityyppisiin bändeihin ainakin pääkaupunkiseudulla. Jo mikseri.net:in aiheuttama huomio kertoo siitä, että Teosto-vapaa musiikki voi olla erittäin laadukasta: ensimmäiset artistit ovat jo saaneet levytyspimuksensa mikseri.net:in kautta. Ei ole pelkoa musiikin loppumisesta tästä maailmasta, ja voisi olla virkistävää kuulla vähän tuntemattomampiakin nimiä ainaisen soittolista-kierrätyksen sijasta.

Itse olen visioinut nettiradion lisäksi ihka oikeaa paikallisradiota (straight outta Compton). Voi olla, että visioni kaatuu silkkään mahdottomuuteensa radiolähettimen sijoittelun ja lupa-asioiden takia, mutta olisi hienoa saada ”ihana oikea” radiokanava ihan uusista lähtökohdista. Olisi hienoa rynnäköidä kirjaimellisesti kellarista ihmisten korviin laadukkaalla ohjelmalla ja tuoreella, nuorekkaalla näkökulmalla.

Olen tässä esittänyt vain omia mielipiteitäni ja visioitani, mutta toivoisin, että joku vastaisi huutooni, ja saisin toimittajakollegani liikkeelle. Olisi hienoa kuulla muidenkin mielipiteitä ja visioita, ja puristaa kaikki tämä teoiksi.

TERVEISIÄ JAPANISTA

Sain vuoden 2004 aikana mahdollisuuden käydä kaksi kertaa Japanissa. Lähdimme kuoro-
matkalle ensin kesällä Kawaguchiin ja marraskuussa Sendaihin. Matkat erosivat sisällöltään
hyvin paljon toisistaan. Kummallakin kerralla asuimme kuitenkin paikallisissa perheissä,
joten pääsimme sisälle japanilaiseen arkielämään ja kulttuuriin.

Maana Japani eroaa Suomesta ratkaisevasti. Ensimmäinen merkittävä ero oli maisemassa.
Varsinkin Tokiossa talot ovat korkeita ja niiden seinissä on valomainoksia ja liikkuvaa kuvaa.
Rakennukset on sijoitettu hyvin tiheästi, eikä tarkkoja asemakaavoja ole. Korkealta katsottu-
na kaupungit vaikuttavat pelkältä kummallisten kattojen sekasorrolta.

Ihmiset ovat lyhyitä ja tummatukkaisia, mutta vastoin ensimmäistä mielikuvaa, kaikki
eivät näytä samalta. Koululaiset pukeutuvat koulupukuun, joka tytöillä sisältää polvipituisen
hameen. He voivat kuitenkin lyhentää sitä itse hyvinkin paljon. Vierailin paikallisessa
tyttölukiossa, jossa koin suurimman kulttuurishokin. Koulun salissa istui 800 tyttöä, jotka
alkoivat hysteerisesti kiljua kun näkivät kuoromme pojat. Ilmeisesti tämän efektin aiheutti
joko hiusten vaalea väri tai yksinkertaisesti sukupuoli. Tytöt eivät kuulemma tapaa poikia
juuri missään.

Japanilaiset eivät osaa englantia. Kummallakin matkalla jouduimme kohtaamaan merkit-
tävässäkin viroissa olevia paikallisia, joiden kielitaito englannissa rajottui tervehdyksiin ja
kiitokseen. Lähes kaikissa host-perheissä oli pieni taskutietokone, johon he kirjoittivat fraasin
japaniksi ja saivat sen näytölle englanniksi. Ne laitteet pelastivat monelta väärinkäsitykseltä.
Eniten kielitaidottomuus häiritsi, kun eksyin ystäväni kanssa Tokioon ja yritimme kysyä
neuvoa ohikulkijoilta. Noin yksi kymmenestä ymmärsi ongelmamme. Löysimme lopulta
perille nuorisohostelliin haravoituamme kaikki metroasemalta lähtevät kadut.

Peruspiirteitä japanilaisessa kulttuurissa on kiintymys kaikkeen söpöön. Isopäisiä piirrettyjä
eläimiä, esimerkkinä Hello Kitty, löytyi joka paikasta: mainoksista, televisio-ohjelmien lo-
goista ja kauppakeskusten seiniltä. Toinen erikoinen piirre on tapa teipata. Jos kaupasta osti
kaksi suklaapatukkaa, myyjä teippasi ne yhteen ja laittoi muovipussiin, jonka vielä teippasi
kiinni. Näitä pieniä hämmästyttäviä yksityiskohtia riittää. Joka tapauksessa japanilaiset ovat
herttainen, ystävällinen ja rakastettava kansa. Jos on kyllästynyt Suomeen ja haluaa nähdä
jotain erilaista, kannattaa ehdottomasti käydä Japanissa.

PELASTA MATEMAATIKKO INKA!

Johannan matematiikan opettaja on pitkällä sairauslomalla. Maija on ollut pitkällä lomalla. Tuleva matemaatikko ja matematiikan opettaja Inka harkitsee alanvaihtoa. Mikä on kaiken tämän takana?

Tähän mennessä tapahtunut:
Lukion tokaluokkaa käyvä Johanna päätti parantaa joululomalla matematiikan taitojaan. Vanhana matemaatikkona isoäiti Maija päätti ryhtyä Johannan avuksi. Matikka on kivaa ja työ sujui kunnes maanantaina 3. tammikuuta nousi seinä vastaan. Tehtävissä tuli vastaan ongelma, johon Johanna ja Maija eivät löytäneet ratkaisua. Aikansa (koko maanantain) tehtävää pähkäilyään he muistivat, että Inka voisi auttaa. Kyllähän tulevan matematiikan opettajan pitäisi ratkaista lukiokirjoista tehtävä kuin tehtävä. Eipä aikaakaan kun Inka sai epätoivoista sähköpostia. Inka uhrasi työpäivästään aivan liikaa (ainakin kolme tuntia) ongelmaan, mutta ratkaisua ei löytynyt. Nyt on lauantai 8. tammikuuta, eikä kukaan edellisistä kolmesta ole ongelmaa vielä ratkaissut. Auta meitä!

Ongelma:

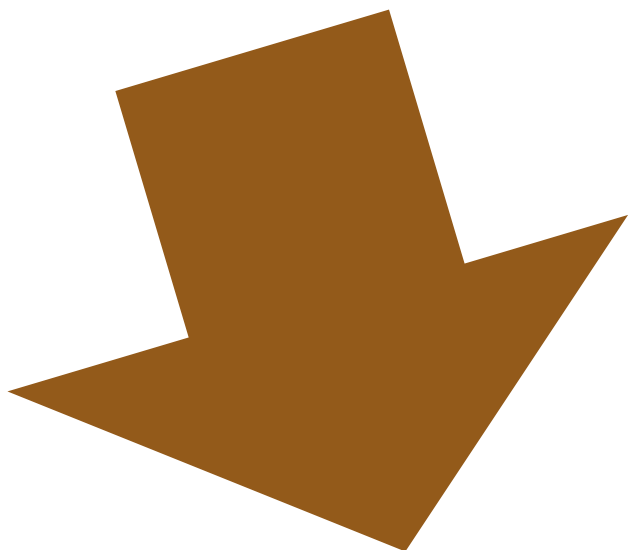
Derivoi funktio $f(x) = \frac{1}{1-x}$, $x < 1$
derivaatan määritelmän avulla (eli funktio
nelijuuri $(1-x)$).

V

Tämä on siis alkuperäinen tehtävä. Jokainen meistä osaa derivoida kyseisen funktion derivointikaavalla. Suurempi ongelma onkin se, että emme saa määritelmän avulla samaa tulosta.

Jos ongelmaa ei saada määritelmän avulla ratkaistua, alkavat matematiikan peruskivet halkeilla. Epäilemmeikin Johannan opettajan sairausloman syyn liittyvän henkiseen terveyteen. Maija on harmaantunut ja Inkakin menettänyt tukoittain hiuksia. Johanna on menettänyt ruokahalunsa ja uskonsa matematiikkaan. Jos tilanteeseen ei löydy pian ratkaisua, on vaarana Inkan koko maailmankuvan mureneminen. Siitä ei hyvää seuraa, jos kaikki, mihin uskoo, kaatuu. Edessä voi olla aluksi hermoloma ja sitten alanvaihto, uudet kuuden vuoden opinnot ja valmistuminen yli kolmekymppisenä.

Voit estää ikävät seuraukset ratkaisemalla ongelman. Kerro ihmeessä sähköpostilla osoitteeseen inka-maaria.nakkalajarvi@helsinki.fi meille, miten se nyt oikein menee.

MAKSA JÄSENMAKSU – LIITY JÄSENEKSI

Nyt sinulla on mahdollisuus maksaa Viestintäkasvatuksen seura Ry:n jäsenmaksu vuodelle 2005. Jäsenmaksu on 15 euroa, nuoriso/opiskelijajäsenmaksu 5 euroa ja tukijäsenmaksu 100 euroa. Maksa maksu Seuran tilille 800016-1975668, merkkää tiedonantoihin Jäsenmaksu 2005 sekä nimesi. Jäsenenä saat säännöllisesti tietoa seuran toiminnasta.

Mikäli et ole vielä seuran jäsen, voit ilmoittautua jäseneksi seuran verkkosivuston kautta www.viekas.fi.

